

מסורת הש"ס

(א) נבי"מ 15: כ"ב קטו: דמה לג: (ב) כס"א לימא ז"ה", (ג) ואן שאין רש"ש, (ד) כס"א: פשטת,

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה התם ליכא וכו' אבל הכא דפליגי אליבא: (ב) תוב' ד"ה אלף וכו' לא בעי בנג החורבה אלף בקרקע המורב' ורבינו חננאל פירש וכו' וחשיב לנג: (ג) ד"ה איתמר וכו' כמו בשבת, י"ב פ"ק דף טו:

לנטורי כרציאל עזידא. וסילק עֲלָמו מן הגגין: **ז' אמוס בנג וס**. כרב סבירא ליה דאמר גג שצין הגגין אין מטלטלין זו אלא בד' דאסרי אהדדי: מהו. לטלטל מאחת מהן לעמוד העומד בזה"ר סמוך לו גבזה י' ורחב ד': **כרמלים ורה"י קא מיבעיא** ליה. כלומר

פשיטא דאסיר דהא גג כרמלית הוא כדאמר' אין מטלטלין זו אלא בד' ועמוד

רה"י: **ורמי בר חמא** אגב חורפיה **וה"ש** ס' קאמר ורמי בר חמא נמי ודאי לא איבעי ליה למיבעי הכי אלא אגב חורפיה מיהר בשאילתו ולא עיין בה יפה: **והכי הוא דמיבעיא ליה ז' אמוס בנג**. שצין הגגין: **וב' אמוס באכסדרה**. של צעלים אחרים ע"ג תקרה של אכסדרה יותר מצית סאתים ואין' לה מחיצה ואין לה פי תקרה דנימא יורד וסותם דעזידא כי אורזילא בשפוע כגגין שלנו וכדאמרין צבושין פסין (לעיל כה): דהשתא הוא לה נמי כרמלית מהו לטלטל מזה לזה: **חדא רשוסא הוא**. ואף ע"פ שאין של איש אחד אין זהם חלוק רשותא ואפי' לרבנן דלא דמו לשני גגין דהתם איכא דיוורין למטה צנניהם וי"ל כשם שיש חלוק רשות למטה צננים כן יש חלוק למעלה דחלוק למטה סליק ואזיל לעיל אבל באכסדרה ליכא למימר הכי: או דילמא כיון דמגג נגג אסיר. טעמייהו דרבנן משום דקפדי אשינוי צעלים הוא ומגג לאכסדרה נמי: **בחורבה**. של אחרים ופרוזה ליה"ר דהויא נמי כרמלית כגג צין הגגין: **לאו היינו דרמי**. מה צין חורבה לאכסדרה: וכי **מאחר מאי ונאף**. מפני אחר צאתי וחלקתי בשאלה ששאלה אחר צאתי לקנתר בתימיה: **מאי קא מיבעיא ליה**. הא לא דמי לנג ואסיר: **אם סימאי נומר קאמר**. כלומר לא פשיטא לרב ציצי דתיהוי חורבה חזיא לדירה ולא פשיטא ליה נמי דתיהוי כי אכסדרה דהא עדיפא מינה פורתא ובה להוסיף על שאילתו של רמי בר חמא על ידי את"ל והכי קאמר אס

פשיטאי' לרמי בר חמא דשרי הכא מאי התם הוא דאכסדרה לא חזיא מידי לדירה אבל חורבה חזיא לדירה בתיקון מועט או דילמא כו': **גגין השוין**. שאין בהן גג גבזה מחצירו עשרה ויש הרבה סמוכין יחד: **לר"מ**. דמשוי להו כולהו חדא רשותא ולא אסרי אהדדי: **וגג יחידי לרבנן**. שאינו סמוך לאחרים דאפילו לרבנן ליכא דליסר עליה: **ושמואל אמר אין מטלטלין זו אלא בד'**. והא דקאמר ר' מאיר רשות אחת הן לטלטל ז' אמות זוה וז' אמות זוה. וטעמייהו דרב ושמואל מפרשא ואולא: **קשיא דרב אדרב**. דא"ר לעיל (פס.) בגגין השוין לרבנן דאסרי אהדדי אלמא לא אמר גוד אסיק מחיצות שציניהם להיות מובדלת ה"ג בגגין השוין לר"מ נהי דהאי לא אסר אחצריה דחדא רשותא משוי להו מיהו בני רה"ר העוצרת לפניהם ולאחריהם ולאידי החיצונות אמאי לא אסרי עלייהו הא ליכא מחיצות לגגין ומחיצות תחתונות אמר רב דלא מהני להו וכן בגג יחידי לרבנן ליתסרו עליה בני רה"ר וחצירות סבציבותיו: **ומשני הסם**. צין גג לנג לא אמרינן גוד אסיק דלא מינכרן מחיצתא שהן מכוסות בגגין הלכך כיון דאמרו רבנן יש חלוק רשויות למעלה וגוד אסיק נמי בכי הני לא אמרי הרי הן פרוזים כל אחד לרשות האסורה לו לפיכך אסור לטלטל זו: אבל הכא מחיצות מינכרן וקאמרין זהו גוד אסיק הלכך לר' מאיר דמשוי להו חדא רשותא ליכא דליסר דהא מחיצות חיצונות אית להו והוו כולהו כחד גג מוקף מחיצות וכן גג יחידי לרבנן: ה"ג **הסם לא מינכרא מחיצתא הכא מינכרא מחיצתא: הסם ליכא יותר מצית סאתים**. כיון דאית להו לשמואל גוד אסיק אף במחיצות שצינתים ואע"פ שאין ניכרים ופלוגמייהו קמיימא אליבא דרבנן היא דמשוו לכל חד רשותא באנפי נפשיה היו כל גג וגג מוקף צפני ענמו ובכל חדא ליכא יותר מצית סאתים אבל הכא (ב) דפלגין אליבא דר' מאיר דמשוי לכולהו כחד וכולן ניתרין במחיצות חיצונות יש כאן יותר מצית סאתים והיקף זה דגוד אסיק אינו היקף לדירה דהנך מחיצות של מטה אף על פי שנעשו לדירה למטה עדיין לדור בחללן למטה ולא לדירת גג הלכך כי מסקינן להו היו מוקף יותר מצית סאתים שלא הוקף לדירה וגג יחידי לרבנן נמי בדאיכא טפי מצית סאתים דומיא דגגין השוין לרבי מאיר: **מוטר נטולטל כנולא**. ואפילו ישנה יותר מצית סאתים דהוקף לדירה הוא: להצריח

כל גגות פרק תשיעי עירובין

צ.צ

ברמלית ורה"י קמבעיא ליה. וכגון שהעמוד מופלג מן הגג ד' דאי בסמוך לו לא הוי עמוד רה"י דנפרך במילואו לגג וכגג דמי אבל כשהוא מופלג אסור אע"ג דדרך למעלה מעשרה משתמש דהוי מקום פטור מ"מ אסור להחליף ואפילו מאן דשרי לעיל הכא מודה כיון דאין נח צמקום פטור: **אלא ב' אמות בנג ושרי אמות באכסדרה מהו**. פירש

צקונטרס ע"ג תקרה של אכסדרה של צעלים אחרים יותר מצית סאתים דהשתא הוי ליה כרמלית אבל תוך אכסדרה לא רצה לפרש דכיון דמקורה לא הוי כרמלית צמה שהוא יותר מצית סאתים כדמוכח צפרק עושין פסין (לעיל דף כה). דאמר קרפף יותר מצית סאתים וקירה זו צית סאה כו' ומיבעיא ליה באכסדרה דלא שייך בה כל כך כשם שדיוורין חלוקין למטה דלית צה דיוורין כל כך כדפי' צקונטרס ובתר הכי בעי בחורבה דחזי' לדירה טפי ובעי נמי בנג דחורבה כמו באכסדרה ומלשון הקונטרס משמע דבחורבה לא בעי בנג (י) אלא בקרקע החורבה ור"מ פ"י ז' אמות בנג דהוי רה"י זכ' אמות צעמוד שהוא כרמלית שאינו גבזה י' והוא רחב ד' ומשיבא לגג כרה"י משום דמהני ציה עירוב לטלטל כנולו ולא הוי כשאר כרמלית: **אין דיי"מא כיון דמגג אגג אסיר**. פ"י צקונטרס וטעמא

דרבנן משום דקפדי אשינוי צעלים קתא קשה דלקמן (כז): אמרינן גג וחצר ומרפסת רשות אחת לרבנן משמע אע"פ שהן של צעלים הרבה: **ושמואל אמר אין מטלטלין בו אל"א בד'**. פ"י צקונטרס

והא דקאמר ר"מ רשות אחת היינו לטלטל ז' אמות זוה וז' אמות זוה אע"ג דלפי המסקנא דמוקף שמואל ציתר מצית סאתים אחי שפיז דאיכא לאוקומי מתני' דלא הוי יותר מצית סאתים מ"מ הוצרך לפרש הקונטרס למאי דסלקא דעתיה השתא:

קשיא דרב אדרב. דס"ד דנלא מינכר מחיצה איירי דאי מינכר מחיצתא לא היה שמואל אומר אין מטלטלין זו אלא בארבע: **הכא** דהוי **יותר מבית סאתים**. ולא אמרינן גוד אסיק לר' מאיר בגגין הרבה אלא במחיצות החיצונות כיון דכולן רשות אחת הן אע"ג דלענין כלים שצבתו צצית אינו רשות אחת ואמרינן גוד אסיק לשמואל ואם תאמר כיון דשמואל חשיב גג כקרפף לאסור ציתר מצית סאתים אס כן צצית סאתים או צפחות נמי יחשב כקרפף צית סאתים שלא הוקף לדירה ויאסר לטלטל מגג לחצר לרבנן כמו מקרפף לחצר ולקמן (כז): אמרי' דלרבנן גג וחצר רשות אחת וקרפיפות רשות אחת וי"ל דדירת גג הויא טפי דירה מבקרפף לענין כשאינו יותר מצית סאתים: **איתמר ספינה**. ציתירה מצית סאתים איירי כדפי' צקונטרס ופליגי אי חשיצי מחיצה דספינה כמוקפת לדירה אי לא אבל צפחות מצית סאתים לכולי עלמא הויא מחיצה ומטלטל צה דהא נעשה כולה כד"א דפסקי רב ושמואל כרבנן גמליאל בספינה צפ' מי שהוציאהו (לעיל דף מב): ואי אפילו צפחות מצית סאתים אין מטלטלין צה אלא בד' לא היתה נחשבת כד"א כמו בשבת (י) בתל ונקע דדוקא מד' אמות ועד צית סאתים אבל יותר מצית סאתים לא:

דהא

מחיצות חיצונות אית להו והוו כולהו כחד גג מוקף מחיצות וכן גג יחידי לרבנן: ה"ג **הסם לא מינכרא מחיצתא הכא מינכרא מחיצתא: הסם ליכא יותר מצית סאתים**. כיון דאית להו לשמואל גוד אסיק אף במחיצות שצינתים ואע"פ שאין ניכרים ופלוגמייהו קמיימא אליבא דרבנן היא דמשוו לכל חד רשותא באנפי נפשיה היו כל גג וגג מוקף צפני ענמו ובכל חדא ליכא יותר מצית סאתים אבל הכא (ב) דפלגין אליבא דר' מאיר דמשוי לכולהו כחד וכולן ניתרין במחיצות חיצונות יש כאן יותר מצית סאתים והיקף זה דגוד אסיק אינו היקף לדירה דהנך מחיצות של מטה אף על פי שנעשו לדירה למטה עדיין לדור בחללן למטה ולא לדירת גג הלכך כי מסקינן להו היו מוקף יותר מצית סאתים שלא הוקף לדירה וגג יחידי לרבנן נמי בדאיכא טפי מצית סאתים דומיא דגגין השוין לרבי מאיר: **מוטר נטולטל כנולא**. ואפילו ישנה יותר מצית סאתים דהוקף לדירה הוא: להצריח

עין משפט ונר מצוה

א [נפוס' מ' א"ח ס"י שעב סעיף ב]:

רבינו חננאל

אלא לנטורי ביתיה הוא דעבר. שתי (בימות) [אמות] בנג שהוא רשות היחיד ושתי אמות בעמוד שהוא כרמלית כו'. בעי רמי בר חמא שתי אמות בנג ושתי אמות באכסדרא, כיון דמגג לנג אסיר, מגג לאכסדרה נמי אסיר כו'. ועלתה בתיקו. בעי רב ביבי בר אבוי שתי אמות בנג ושתי אמות בחורבה מהו. אמר רב כהנא לאו היינו בעיא דרמי בר חמא ועלתה בתיקו. איקד רב ביבי בר אבוי, רב כהנא מאחר אתי צצי, כלומר הגג הוא בא ומירב, אכסדרא לא חזיא לדירה כו'. ועלתה גם זו בתיקו. גגין השוין לר' מאיר, דהני כל גגות העיר רשות אחת. וגג יחידי לרבנן, דהנן כל אחד רשות לעצמו. רב אמר מותר לטלטל בכולו. דהכא מינכרא מילתא (מיחזקן) [מתחזקן] מחיצתא, ואמרי' גוד אסיק מחיצתא. ולא דמי לנג בין הגגין, (מנא)התם לא מינכרן ולא (מתחזק) [מתחזק] מחיצתא דכל גג וגג. לפיכך אמר רב התם אין מטלטלין בו אלא בארבע אמות. ושמואל אמר הכא בגגין השוין לר' מאיר, ובגג יחידי לרבנן, אין מטלטלין בהן אלא בארבע, מאי [טעמא] משום דהני גגין הווין להו יתר מבית סאתים, והני מחיצות למטה עדיין, למעלה לא עדיין. והווין כקרפף שלא הוקף לדירה. וכל קרפיף יתר מבית סאתים שלא הוקף לדירה אין מטלטלין בו אלא בד'. וכי קאמינא בנג בין הגגין מותר לטלטל בכולו, בנג שיש בו בית סאתים, אבל ביתר מבית סאתים לא. וכן חלקו בספינה רב אמר מותר לטלטל בכל הספינה,